

Svatý Ján, svaty Ján....

Ozdaj ce svatý Ján, sám Pán Boh maľoval,
ket na twojo lička farby nešanoval.
Neľem to Pán Boh sám, i Panna Mária,
šumný je svatý Ján, jak totá ľelija.

Vo vlaským koscele bliščace kamene,
majú tam patrona co še šumne Šmeje.
Svatý Ján patron náš, opatruj Vlašanoh
a ket še ci zasce ta i Krompašanoch.

Ta i Podradžanoch z Drevenika Veľbach,
poradnih Cigánoch,
Ochraň vlaský hotár, poľo , lesy, vody,
žeby zme kolo Vlák mali vše úrody.
A v Žehriči vodu vše ťem kryštáľovú
a v brehoch utrimaj vodu Hornadovú .

Ochraňuj za Huru Vlašanom ich chaty,
bo ne každý chatár za Huru bohatý.
Za Huru už roky, kaplička malenká
a pod ňu jak kryštal' čistučká studzenka.

Kedyš na Oktábu procesija išla z mesta
i ket bula horúčava, zaprášená cesta .
Vlašane hegešu bars pobožné buľi,
Boha milovali, hrešic sce nečuli.

Voda Hornadová ket še z brehoch cišne,
potom še bešneje až dolu pri Myšle .
Vo Vlahoch na mesce šumný ratuš majú
v nim mescické ablegaci često še shadzajú .

A vlaský primátor neveľký, nemalý
šedzi na pripecku grule sebe varí
jedno sebe varí druhé sebe peče
a trece smačne je, až mu z ustoh ceče .

Vykončil on fondy na opravu mesta
vo Vlahoch nebudze zablacená cesta.
Po asfalce , po betone v ulicoh mescických
tak jak še korzuje po samých košických.

Vlašani, Vlašani či ste Taliani?
Abo sce Flanderci dakus i Germani.
Mali sce burgeroch, majstroch iparošoch,
roľníkoch , skleparoch ajik napsamošoch.

Keľo reči znali? Špisky rečovali,
nemecky, maďarsky še tjež dohvaralí
v sobotu na šabes bulo sluchac jidiš
učených Vlašanoch hockedy aj ingliš.

Vlašani ,Vlašani čarná žem pod Vami
bullo by ju s pluhom zorac vyrovnač s bránami
puščic še gazdovac remeslá obnovic
a ne do Angľiji na bohatých robic .

Slovenské Dehape vyndze na čudaky
a nigdaj nezrobí dajaké zazraky.
Kedyš tu Zavilla začinal s fabrikou
mohli mac Vlašani doma Ameriku .

Kamená fabrika kolo štacijonu
robila reklamu Vlachom,regionu .
Furmani vožili kvadre z drevenika
trašli še oblaky okolo šrublika.

Kone štajerčaky pýcha spod Braniska
jak keby to buťi rovno až zo Štýrska.
Buťi časy boli mašiny hučeli
ket tu popdVjerpuš zbešneto leceli.

Študenci do školy hore do Iglova
robotníci zaš do Krompách jak fabrika nová,
mesto žilo jak v pčolniku na ramikoch pčoly
lem Cigáni z Drevenika neišli do školy .

Rok za rokom miňali še my rošli jak z vody
malý jak džuk som bul,hodzil do ovody.
Laura nény učiteľka lem po špisky znala
fto znal i po inakší,tak še dohvarala.

Ovoda, ovoda a v nej ja Janíček
s bratami a šestru malý Olejníček .
Roky odleceli jak na eropláne
dalo by še šicko opisac v románe.

Jak od na rodzeňa do dzevedzešatky
je život každého kuščičko prikrátky.
A moj bul bars krátky mal som veľké plány
a to som bul hlapiec volali me Jani.

Ale co som mohol ta šicko porobil
ducha som umocnil nič nenahanobil.
Lásku som rozdával bo inšo som nemal,
hockedy som še sám lásky nedočekal.

Ostala mi jedná, moj poklad predrahý,
mojo mesto rodné, našo Špiské Vlachy.
A v ním koscel šumný v ním kerstedelnica
na ftorý je pyšná i špiská stolica.

A v mesce Vlašani terajše meščani
burgere vymreli odešli s časami.
Mesto še pekneje z večera do rána
šak še ozdaj patrí má patrona Jána.

Milé ablegaci s primátorom vedno
buce vy s patronom v roboce zajedno.
Nech Ján svatý Ježišov Kerstiteľ
budze nám v roboce dobrý pán učiteľ,,